

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/154/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223010191
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2223010191.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného: A. B., narodený XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom B. XXX/XX, E., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 3.5.2023, č.k. OT/30/2023 - 79, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.3.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zamieťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda napadnutým rozsudkom zo dňa 3.5.2023, č.k. OT/30/2023 - 79 rozhodol tak, že obžalovaného A. B. uznal za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

2. Za to ho odsúdil podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a určil mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 2 roky. Uložil mu tiež obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby a povinnosť spočívajúcu v príkaze zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve. Zároveň mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke v trvaní 2 roky.

3. Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie a to čo do výroku o treste. Uviedol, že: „Podľa ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona trestom sa má zabezpečiť ochrana spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Je potrebné zdôrazniť, že páchatel trestného činu má trest pociťovať ako ujmu a nie len ako formálne odsudzujúce vyjadrenie súdu nad jeho protiprávnym konaním, ktorého znaky sú uvedené v osobitnej časti Trestného zákona.

V tejto súvislosti považujem za potrebné uviesť, že trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Zmyslom a účelom trestu v najvšeobecnejšom zmysle je ochrana spoločnosti pred kriminalitou.

Uložený podmienený trest odňatia slobody považujem za neprímerane mierny, nakoľko nezohľadňuje spôsob spáchania činu a potenciálne škodlivý následok, ktorý v sebe ako ohrozovací trestný čin nesie. V danom prípade uloženie podmieneného trestu, hoci aj s dlhšou skúšobnou dobou a probačným dohľadom nespĺňa teda ani kritérium primeranosti.

Zastávam názor, že prvostupňový súd mal obžalovanému uložiť primeraný nepodmienený trest odňatia slobody, ktorý v sebe nesie tak prvky individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Jazda pod vplyvom alkoholu je v našej spoločnosti mimoriadne nebezpečný fenomén, pričom v prípadoch ako je aj nastolená trestná vec, keď páchatelovi bolo zistené množstvo alkoholu v dychu nad 2 promile, jedine nepodmienený trest, hoci aj kratšieho trvania, má potenciál pôsobiť na páchatela prevýchovne a zároveň dostatočným spôsobom zabezpečiť aj generálnu prevenciu, teda odradenie iných od páchania obdobného trestného činu, čiže od jazdy motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholu či iných návykových látok.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede v časti výroku o treste a aby následne v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že obžalovanému uloží nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní minimálne dvoch mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

4. Odvolací súd rozhodoval o odvolaní na verejnom zasadnutí. Prokurátor zotrval na podanom odvolaní. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť, vzhľadom na písomné vyjadrenia obžalovaného, vzhľadom na maloleté deti, ktoré sú v jeho výlučnej starostlivosti.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

4. Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

2) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

5. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

6. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

7. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprímeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

9. V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia okresným súdom), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

10. Odvolací súd konštatuje, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace podmiennečne, t.j. jeho výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Trestnú sadzbu uvedenú v § 289 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej hornej hranici, nakoľko správne zistil prevažujúcich pomer poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, a preto znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu na 8 mesiacov.

11. Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného nebol tento doposiaľ súdne trestaný, priestupkovo bol riešený osem krát v rozmedzí rokov 2004 až 2010, a jedného priestupku sa dopustil v roku 2021, pričom šlo o porušenie rôznych povinností – doklady, spôsobilosť vozidla, pričom jeden závažnejší priestupok a to v roku 2010 spočíval vo vedení vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky, za čo mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 28 mesiacov v rokoch 2010 až 2012.

12. Odvolací súd je toho názoru, že okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného.

13. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti, že obžalovaný viedol doposiaľ riadny život (napriek početnosti priestupkov v doprave, treba upozorniť, že osem z nich spáchal v rokoch 2004 až 2010, teda pred viac ako 10 rokmi, vrátane toho, ktorým porušil tú istú povinnosť vodiča ako v prejednávacom prípade), že sa k trestnej činnosti priznával, a urobil vyhlásenie o vine, je trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 4 mesiace, uložený pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, z pohľadu odvolacieho súdu primeraný a zákonný. Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o uložení trestu zákazu činnosti. Okresný súd zároveň neprehliadol ani okolnosti spáchania skutku, teda požitie tzv. tvrdého alkoholu obžalovaným, jazdenie pod jeho vplyvom v čase frekventovanej premávky a práve z týchto dôvodov ukladal obžalovanému aj povinnosť podrobiť sa probačnému dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe. Správne poukázal na potrebu jednak ochrany spoločnosti, jednak na dosiahnutie individuálnej prevencie, keď uložil tiež príkaz zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, s ohľadom na potrebu uvedomenia si nebezpečnosti a neprípustnosti takéhoto konania.

16. Na rozdiel od prokurátora je odvolací súd toho názoru, že po zohľadnení osoby obžalovaného, jeho pomerov a možností jeho nápravy, ochranu spoločnosti pred páchatelom splní dostatočne uložený podmiennečný trest s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v uloženej skúšobnej dobe. Ukladaním nepodmiennečného trestu odňatia slobody by v tomto prípade vysoko prevážila generálna prevencia ako jeden z účelov trestu nad úlohou individuálnej represie. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi takýchto trestných činov, a obžalovaného konkrétne, sa v tomto prípade istým spôsobom dosiahne uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Keďže obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu a doposiaľ na neho nebolo vplyvané žiadnou trestnoprávnou sankciou, nie je daný zákonný dôvod, ktorý by vylučoval dosiahnutie účelu trestu práve uložením podmiennečného trestu odňatia slobody.

17. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosti, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

18. Krajský súd je toho názoru, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, spolu s uložením trestu odňatia slobody a určením skúšobnej doby, zamedzí páchatel'ovi v páchaní trestnej činnosti tým, že jednak mu je zakázané na určenú dobu vykonávanie činnosť, pri ktorej sa dopustil spáchania trestného činu, jednak tým, že bude obmedzený v pracovnom či osobnom živote tým, že má zakázané po určenú dobu viesť motorové vozidlá a jednak je počas skúšobnej doby vystavený kontrole súdu v tom zmysle, že vybočenie z medzí riadneho života počas skúšobnej doby môže byť vyhodnotené ako porušenie podmienok podmiennečného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu. Za týchto okolností, po prihliadnutí na osobu obžalovaného, má krajský súd za to, že takto uložené tresty (podmiennečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom a uložené príkazy a obmedzenia, spolu s trestom zákazu

činnosti viesť motorové vozidlá) bude ako následok spáchania trestného činu obžalovaný pociťovať ako dostatočnú ujmu.

19. Takto uložený trest odvolací súd, považuje za spáchanú trestnú činnosť za zákonnú a primeranú.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.